

متن پرسش

سلام: چند روز پیش یک عالم دینی در یک برنامه تلویزیونی داستانی رو در مدح حضرت علی (ع) تعریف کرد که افکار مرا به کلی بهم ریخته؛ روزی شخصی از خداوند ۴ هزار درهم درخواست می کند و حضرت علی (ع) که در جریان قرار می گیرد به او می گوید به مدینه بیا تا حاجت تو را برآورم. مرد به مدینه می رود حضرت باغ خود را ۱۲ هزار درهم می فروشد ۴ هزار درهم را به مرد می دهد و بقیه آن پول را بین فقرا تقسیم می کند. شخصی برای حضرت فاطمه(س) خبر می برد که علی (ع) فلان باغ را فروخته خانم می فرمایند خب اختارش را داشته. علی(ع) که به خانه برمی گردد حضرت فاطمه (س) قضیه را از او می پرسد حضرت می گوید که نیازمندان می آمدند و من شرم می کردم که دست خالی برگردند. وقتی می فهمد که حضرت هیچ پولی برای خودشان نگه نداشته دامن حضرت را می گیرد و می گوید فرزندان من ۳ روز است که گرسنه اند تو باغی را فروخته ای که پدرم درخت های آن را کاشته بود امروز دامن تو را رها نخواهم کرد تا پدرم بین ما قضاوت کند. پیامبر وارد می شود و می پرسد زهرا (س) چرا دامن علی (ع) را گرفته ای قضیه را برایش تعریف می کنند. پیامبر (ص) ۵ درهم به علی (ع) می دهد و می گوید برو برای بچه ها چیزی برای خوردن تهیه کن. در راه شخصی از حضرت درخواست می کند و حضرت پول را به او می بخشد در راه به فکر چه کنم بوده که شخصی می گوید این شتر را از من بخر حضرت می فرماید من پول ندارم می گوید بعدا پولش را بده. و بعد شخصی با مبلغی بیش از این قیمت شتر را از حضرت می خرد و حضرت با آن پول غذا تهیه می کند. وقتی قضیه را برای پیامبر (ص) تعریف می کند پیامبر (ص) می فرماید که فروشنده شتر جبرئیل و خریدار (فکر کنم) میکائیل بوده. اول اینکه مومن کسی است که عاقل باشد و با درایت زندگی اش را اداره کند و کسی از او در رنج نباشد و وظایف خود را به درستی انجام دهد. حضرت علی (ع) معصوم بوده. این از عقل به دور است و از طرفی ظلم به خانواده چون وظیفه شرعی حضرت دادن نفقه است و در واقع بخشی از آن پول اصلا مال او نبوده که ببخشد چون نفقه بر گردنش بوده و در واقع بدهکار و از طرفی بخشش هم اول به نزدیکان و خویشان رواست؟ از طرفی در قرآن آمده که در انفاق زیاده روی نکنید چرا حضرت از قرآن پیش رفته (در داستانی هم که سه روز روزه می گیرند و هربار افطار خود را می بخشند این هست البته در آنجا میشه گفت همه خانواده راضی بوده اند اما در اینجا ببخشش حق دیگران بوده؟) وقتی حضرت علی (ع) و حضرت فاطمه (س) معصوم اند و زندگی خود را بر اساس قوانین و رضایت الهی ساخته اند چطور زن دامن مرد را می گیرد؟ به او ظلم شده یا زیاده خواه و کم طاقت است؟ (در داستانی داریم علی (ع) می پرسد چرا بچه ها گرسنه اند و چیزی در خانه برای خوردن نداریم؟ حضرت

فاطمه (س) می فرماید پدرم گفته از شوهرت چیزی طلب نکن که شاید از عهده آن بر نیاید؟ صدقه به سید نمی رسد پس چطور حضرت با بی درایتی خود را مستحق گرفتن صدقه می کند اگر هم بگوییم صدقه نبوده و هدیه پدر به دخترش بوده باز هم حضرت مالک آن پول نبوده که ببخشد امانت دارش بوده؟ اگر به نظرتان نقد تندی است پست را تایید نفرمایید و در پست قبلی توضیح دهید چون نمی خواهم افکار پریشانم ذهن دیگران را نیز مشوش کند. با تشکر خدا قوت.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همان طور که متوجه‌اید هرگز اعمال حضرت علی «علیه‌السلام» در چنین فضایی واقع نشده که آن حضرت نسبت به حقوق فرزندان و خانواده بی‌تفاوت باشند در آن حدّ که مورد اعتراض وجود مقدس زهراى مرضیه «سلام‌الله‌علیها» قرار گیرند. علم هرمنوتیک به ما کمک می‌کند تا متون دینی را در شرایط تاریخی خودش بررسی کنیم. موفق باشید